1976 Jun 21 ILO Genève

XX1321 Konvensjon 144 om trepartsrådslagning med sikte på å fremme gjennomføring av internasjonale standarder for arbeidslivet.

Convention No. 144 concerning Tripartite Consultations to promote the Implementation of International Labour Standards.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations — in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960 — which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled «Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards», and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultations to promote the implementation of international labour standards, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976:

Article 1

In this Convention the term «representative organisations» means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

Article 2

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to operate procedures which ensure effective consultations, with respect to the matters concerning the activities of the International Labour Organisation set out in Article 5, paragraph 1, below, between representatives of the government, of employers and of workers.

2. The nature and form of the procedures provided for in paragraph 1 of this Article shall be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations, where such organisations exist and such procedures have not yet been established.

Article 3

1. The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Convention shall be freely chosen by their representative organisations, where such organisations exist.

2. Employers and workers shall be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

Article 4

1. The competent authority shall assume responsibility for the administrative support of the procedures provided for in this Convention.

2. Appropriate arrangements shall be made between the competent authority and the representative organisations, where such organisations exist, for the financing of any necessary training of participants in these procedures.

Konvensjon nr. 144 om trepartsrådslagning med sikte på å fremme gjennomføring av internasjonale standarder for arbeidslivet.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 61. sesjon den 2. juni 1976, og

som minner om innholdet i eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, særskilt konvensjonen om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten (av 1948) og konvensjonen om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger (av 1949), og rekommandasjonen om rådslagning og samarbeid innenfor den enkelte næring og på det nasjonale plan mellom offentlige myndigheter og organisasjonene (av 1960), som bekrefter arbeidsgivernes og arbeidstakernes rett til å opprette frie og uavhengige organisasjoner og som krever tiltak som kan fremme effektiv rådslagning på det nasjonale plan mellom offentlige myndigheter og organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere, og som videre minner om de reglene i et stort antall internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, som gjelder rådslagning med arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene om tiltak for å iverksette disse konvensjoner og rekommandasjoner, og

som behandlet punkt 4 på konferansens dagsorden: «Innføring av trepartsordninger med sikte på å fremme gjennomføring av internasjonale standarder for arbeidslivet», og

som har besluttet å vedta visse framlegg om trepartsrådslagning for å fremme iverksetting av internasjonale standarder for arbeidslivet, og som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, 21. juni 1976, følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om trepartsrådslagning, 1976, (The Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976).

Artikkel 1

I denne konvensjon betyr uttrykket «representative organisasjoner» de mest representative organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere som nyter godt av organisasjonsfrihet.

Artikkel 2

1. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon påtar seg å praktisere ordninger som sikrer effektiv rådslagning mellom representanter for offentlige myndigheter, og for arbeidsgivere og arbeidstakere i saker vedrørende de av Den internasjonale arbeidsorganisasjons virksomheter, som er angitt i Artikkel 5, punkt 1, nedenfor.

2. Den art og den form ordningene etter punkt 1 i denne artikkel skal ha, skal i hvert land fastsettes i samsvar med nasjonal praksis etter rådslagning med de representative organisasjoner, der slike organisasjoner finnes, og der slike ordninger ennå ikke er blitt fastsatt.

Artikkel 3

1. Når det gjelder de ordninger som er fastlagt i denne konvensjon, skal representantene for arbeidsgivere og arbeidstakere være fritt valgt av sine representative organisasjoner, der det finnes slike organisasjoner.

2. Arbeidsgivere og arbeidstakere skal være representert på like fot i ethvert organ for slik rådslagning.

Artikkel 4

1. Vedkommende myndigheter skal påta seg ansvaret for å gi administrativ støtte til de ordninger som konvensjonen foreskriver.

2. Passende avtaler skal gjøres mellom vedkommende myndigheter og de representative organisasjoner, der slike finnes, for finansiering av nødvendig opplæring av deltakerne i slike ordninger.

Article 5

1. The purpose of the procedures provided for in this Convention shall be consultations on —

(a) government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;
(b) the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;
(c) the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;
(d) questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;
(e) proposals for the denunciation of ratified Conventions.

2. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in paragraph 1 of this Article, consultations shall be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

Article 6

When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, where such organisations exist, the competent authority shall issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Artikkel 5

1. Formålet med de framgangsmåter som denne konvensjonen foreskriver, skal være å ha rådslagninger om —

(a) regjeringens svar på spørreskrift vedrørende emner på dagsorden for Den internasjonale arbeidskonferansen og merknader fra regjeringen til foreslåtte tekster til drøfting på Konferansen.
(b) forslag til vedkommende myndighet i forbindelse med framlegging av konvensjoner og rekommandasjoner i samsvar med artikkel 19 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon,
(c) ny gjennomgåing, med passende mellomrom, av uratifiserte konvensjoner og av rekommandasjoner som ennå ikke er fulgt opp, for å vurdere hvilke tiltak som kunne gjøres for å fremme gjennomføring av eventuell ratifikasjon,
(d) spørsmål i forbindelse med rapporter til Det internasjonale Arbeidsbyrå etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon,
(e) forslag om å oppsi ratifiserte konvensjoner.

2. For å sikre at de saker som er omtalt i punkt 1 i denne artikkel får tilstrekkelig behandling, skal rådslagning finne sted med passende mellomrom, som fastsettes ved avtale, men minst en gang i året.

Artikkel 6

Når det måtte anses passende, etter rådslagning med de representative organisasjoner, der slike finnes, skal vedkommende myndighet utgi en årlig rapport om hvordan de framgangsmåter, som konvensjonen foreskriver, har fungert.

Artikkel 7

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 8

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 9

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjon trådte i kraft oppsi den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 10

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 11

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, forat de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 12

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Recommendation no. 152 concerning tripartite consultations to promote the implementation of International Labour Standards and National Action relating to the activities of the International Labour Organisation.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations — in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960 — which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled «Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards», and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultations to promote the implementation of international labour standards and national action relating to the activities of the International Labour Organisation, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Recommendation, which may be cited as the Tripartite Consultation (Activities of the International Labour Organisation) Recommendation, 1976:

1. In this Recommendation the term «representative organisations» means the most representative orgganisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

2. (1) Each Member of the International Labour Organisation should operate procedures which ensure effective consultations with respect to matters concerning the activities of the International Labour Organisation, in accordance with Paragraph 5 to 7 of this Recommendation, between representatives of the government, of employers and of workers.

2. (1) Each Member of the International Labour Organisation subparagraph (1) of this Paragraph should be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations where such procedures have not yet been established.

(3) For instance, consultations may be undertaken —

(a) through a committee specifically constituted for questions concerning the activities of the International Labour Organisation;

(b) through a body with general competence in the economic, social or labour field;

(c) through a number of bodies with special responsibility for particular subject areas or

(d) through written communications, where those involved in the consultative procedures are agreed that such communications are appropriate and sufficient.

Artikkel 13

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

(a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 9 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,

(b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 14

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

Rekommandasjon nr. 152 om tre partsrådslagning med sikte på å fremme gjennomføring av internasjonale standarder for arbeidslivet og tiltak på det nasjonale plan i samband med den internasjonale arbeidsorganisasjons virksomhet.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 61. sesjon den 2. juni 1976, og

som minner om innholdet i eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, særskilt konvensjonen om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten (av 1948), og konvensjonen om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger (av 1949), og rekommandasjonen om rådslagning og samarbeid innenfor den enkelte næring og på det nasjonale plan mellom offentlige myndigheter og organisasjonene (av 1960) som bekrefter arbeidsgivernes og arbeidstakernes rett til å opprette frie og uavhengige organisasjoner og som krever tiltak som kan fremme effektiv rådslagning på det nasjonale plan mellom offentlige myndigheter og organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere, og som videre minner om de reglene i et stort antall internasjonale arbeidskonvensjoner og -rekommandasjoner, som gjelder rådslagning med arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene om tiltak for å iverksette disse konvensjoner og rekommandasjoner, og

som har behandlet punkt 4 på konferansens dagsorden; «Innføring av trepartsordninger med sikte på å fremme gjennomføring av internasjonale standarder for arbeidslivet», og som har besluttet å vedta disse framlegg om trepartsrådslagning for å fremme iverksetting av internasjonale standarder for arbeidslivet og tiltak på det nasjonale plan i samband med Den internasjonale arbeidsorganisasjons virksomhet, og

som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en rekommandasjon,

vedtar i dag, 21. juni 1976, følgende rekommandasjon som kalles «Rekommandasjonen om trepartsrådslagning, 1976,» (The Tripartite Consultation (activities of the International Labour Organisation) Recommendation, 1976).

1. I denne rekommandasjon betyr uttrykket «representative organisasjoner» de mest representative organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere som nyter godt av organisasjonsfrihet.

2. (1) Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon bør påta seg å praktisere ordninger som sikrer effektiv rådslagning mellom representanter for offentlige myndigheter, og for arbeidsgivere og arbeidstakere, i saker vedrørende de av Den internasjonale arbeidsorganisasjons virksomheter, som er angitt i punktene 5 til 7 i rekommandasjonen.

(2) Den art og den form ordningene etter underpunkt 1 i dette punkt skal ha, bør i hvert land fastsettes i samsvar med nasjonal praksis etter rådslagning med de representative organisasjoner, der slike ordninger ennå ikke er blitt fastsatt.

(3) F.eks. kan rådslagningene finne sted

(a) gjennom en komité opprettet spesielt for spørsmål som gjelder Den internasjonale arbeidsorganisasjonens virksomheter,

(b) gjennom et organ med generell kompetanse på områdene økonomi, sosiale forhold og arbeidsliv,

(c) gjennom flere organer med spesielt ansvar for bestemte emneområder, eller

(d) gjennom skriftlig kommunikasjon når de interesserte parter som deltar i rådslagningene er enige om at slik kommunikasjon er egnet og tilstrekkelig.

3. (1) The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Recommendation should be freely chosen by their representative organisations.

(2) Employers and workers should be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

(3) Measures should be taken, in co-operation with the employers' and workers' organisations concerned to make available appropriate training to enable participants in the procedures to perform their functions effectively.

4. The competent authority should assume responsibility for the administrative support and financing of the procedures provided for in this Recommendation, including the financing of training programmes where necessary.

5. The purpose of the procedures provided for in this Recommendation should be consultations —

(a) on government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;

(b) on the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(c) subject to national practice, on the preparation and implementation of legislative or other measures to give effect to international labour Conventions and Recommendations, in particular to ratified Conventions (including measures for the implementation of provisions concerning the consultation or collaboration of employers' and workers' representatives);

(d) on the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;

(e) on questions arising out of reports to be made to be International Labour Office under articles 19 and 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;

(f) on proposals for the denunciation of ratified Conventions.

6. The competent authority, after consultation with the representative organisations, should determine the extent to which these procedures should be used for the purpose of consultations on other matters of mutual concern, such as —

(a) the preparation, implementation and evaluation of technical co-operation activities in which the International Labour Organisation participates;

(b) the action to be taken in respect of resolutions and other conclusions adopted by the International Labour Conference, regional conferences, industrial committees and other meetings convened by the International Labour Organisation;

(c) the promotion of a better knowledge of the activities of the International Labour Organisation as an element for use in economic and social policies and programmes.

7. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in the preceding Paragraphs, consultations should be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

8. Measures appropriate to national conditions and practice should be taken to ensure co-ordination between the procedures provided for in this Recommendation and the activities of national bodies dealing with analogous questions.

9. When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, the competent authority should issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Recommendation.

3. (1) Når det gjelder de ordninger som er fastlagt i denne rekommandasjon bør representantene for arbeidsgivere og arbeidstakere være fritt valgt av sine representative organisasjoner.

(2) Arbeidsgivere og arbeidstakere bør være representert på like fot i ethvert organ for slik rådslagning.

(3) I samarbeid med de vedkommende organisasjoner for arbeidsgiverne og arbeidstakerne bør det settes iverk tiltak for å gi deltakerne høvelig opplæring, slik at det blir mulig for dem å utføre sine verv under rådslagningene på en effektiv måte.

4. Vedkommende myndigheter bør påta seg ansvaret for å gi administrativ stønad til og finansiering av de ordninger som rekommandasjonen foreskriver, herunder om nødvendig også finansieringen av opplæringstiltak.

5. Formålet med de framgangsmåter som denne rekommandasjon foreskriver, bør være å ha rådslagninger om —

(a) regjeringens svar på spørreskrift vedrørende emner på dagsordenen for Den internasjonale arbeidskonferanse og merknader fra regjeringen til foreslåtte tekster til drøfting på Konferansen,

(b) forslag til vedkommende myndighet i forbindelse med framlegging av konvensjoner og rekommandasjoner i samsvar med artikkel 19 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon,

(c) forberedelse og iverksetting — med forbehold for praksis i de enkelte land — av lovgivning og andre tiltak med sikte på å iverksette internasjonale arbeidskonvensjoner og arbeidsrekommandasjoner særlig gjelder dette ratifiserte konvensjoner (herunder tiltak for iverksettingen av regler om rådslagning eller samarbeid med deltaking av representanter for arbeidsgivere og arbeidstakere),

(d) ny gjennomgåing med passende mellomrom, av uratifiserte konvensjoner og av rekommandasjoner som ennå ikke er fulgt opp, for å vurdere hvilke tiltak som kunne gjøres for å fremme gjennomføring og eventuell ratifikasjon,

(e) spørsmål i forbindelse med rapporter til Det internasjonale arbeidsbyrå etter artiklene 19 og 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon,

(f) forslag om å oppsi ratifiserte konvensjoner.

6. Vedkommende myndighet bør etter rådslagning med de representative organisasjoner, fastsette i hvilken utstrekning disse ordninger bør brukes til rådslagninger om saker av felles interesse, slik som —

(a) forberedelse, iverksetting og vurdering av teknisk samarbeidsvirksomhet der Den internasjonale arbeidsorganisasjon deltar,

(b) tiltak som bør settes i verk når det gjelder resolusjoner og andre konklusjoner som blir vedtatt på Den internasjonale arbeidskonferanse, regionale konferanser, industrikomitéer, og andre møter som blir sammenkalt av Den internasjonale arbeidsorganisasjon,

(c) fremme av bedre kunnskaper om Den internasjonale arbeidsorganisasjons virksomhet som et ledd i arbeidet med planer og programmer på det økonomiske og sosiale område.

7. For å sikre at de saker som er omtalt i foregående punkter, får tilstrekkelig behandling, bør rådslagning finne sted med passende mellomrom som fastsettes ved avtale, men minst en gang i året.

8. Tiltak som passer for nasjonale forhold og praksis bør settes i verk for å sikre at de ordninger som denne rekommandasjon foreskriver, blir samordnet med virksomheten i de nasjonale organer som arbeider med tilsvarende spørsmål.

9. Når det måtte anses passende, etter rådslagning med de representative organisasjoner, bør vedkommende myndighet utgi en årsrapport om hvordan de framgangsmåter, som rekommandasjonen foreskriver, har fungert.